

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/46028 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Assen, van 30 mei 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 november 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 mei 2008, verzonden op 5 juni 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. Klein Nulent, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
lid van de enkelvoudige kamer

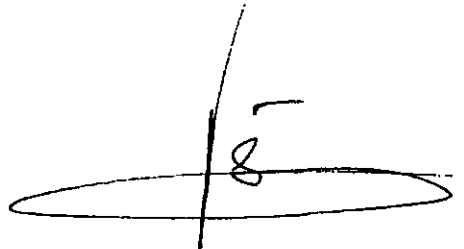
w.g. Klein Nulent
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 oktober 2008

218-588.

Verzonden: 27 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/46028

Uitspraak: 30 mei 2008

inzake:

geboren op
verblijvende te |
staatloos, afkomstig uit Libanon,
IND dossiernummer: 0610.03.0226,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. H.M.A. Breuls, advocaat te Nieuw-Amsterdam,

tegen:

de Staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. E.B. Rijpma,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

Procesverloop

Op 3 oktober 2006 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000.

Bij beschikking van 12 november 2007, bekend gemaakt op 13 november 2007, heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

Bij beroepschrift van 10 december 2007 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 20 mei 2008. Met kennisgeving is eiser noch zijn gemachtigde verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door voornoemde gemachtigde.

Standpunten van partijen

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat eiser toerekenbaar geen originele documenten heeft overgelegd ter ondersteuning van zijn identiteit en reis en van zijn asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat.

Eiser stelt zich op het standpunt dat verweerder zijn aanvraag ten onrechte heeft afgewezen. Hem kan niet worden verweten dat hij geen originele documenten heeft overgelegd, terwijl hij met de overgelegde kopieën zijn identiteit en nationaliteit aannemelijk heeft gemaakt. Ook kan verweerder niet van eiser verwachten dat hij meer kan verklaren over zijn reis, nu hij zich tijdens de reis niet bezig hield met de zaken die verweerder van hem wil horen. Verder heeft verweerder het realiteitsgehalte van eisers vermoedens met betrekking tot zijn gestelde problemen ten onrechte als onvoldoende beoordeeld. Ten slotte is eiser van mening dat verweerder zijn asielrelaas niet kan beoordelen aan de hand van een ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken uit 2002, gelet op de extreme ontwikkelingen in Libanon en de Palestijnse vluchtelingenkampen.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Beoordeling van het beroep

De rechtbank stelt vast dat verweerder blijkens de bestreden beschikking de aanvraag van eiser heeft afgewezen met toepassing van artikel 31, eerste lid, in samenhang met artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 wegens het toerekenbaar ontbreken van identiteits- en reisdocumenten en de omstandigheid dat eisers asielrelaas een positieve overtuigingskracht ontbeert.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling) pleegt verweerder het relaas van de asielzoeker en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000 opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoen. Wordt aan dat laatste vereiste niet voldaan, dan mogen ingevolge artikel 31 van de Vw 2000 in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan. Naast de beoordeling van de geloofwaardigheid van de naar voren gebrachte feiten behoort ook de beoordeling van de positieve overtuigingskracht van het asielrelaas, daaronder begrepen het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens, primair tot de verantwoordelijkheid van verweerder.

Niet in geschil is dat eiser geen originele documenten heeft overgelegd die zijn identiteit, nationaliteit en reisverhaal ondersteunen. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het niet overleggen van dergelijke documenten toerekenbaar is. Verweerder heeft van eiser mogen verwachten dat hij zijn Libanees reisdocument voor Palestijnse vluchtelingen in Nederland zou overleggen. De omstandigheid dat eiser dit document na aankomst in Nederland aan zijn oom heeft

afgegeven, vormt geen afdoende rechtvaardiging. Ook had van eiser mogen worden verwacht dat hij zijn geboorteakte en zijn Palestijnse identiteitskaart had overgelegd. Eisers verklaring dat hij niet wist dat het van belang was om deze documenten mee te nemen heeft verweerder niet als verschoonbare reden hoeven aanmerken. De overgelegde kopieën van de geboorteakte en de identiteitskaart zijn niet op echtheidskenmerken te controleren en bovendien zijn delen van de documenten niet ingevuld of slecht leesbaar. Voorts heeft eiser de originele UNRWA registratiekaart niet overgelegd, terwijl de fax van dit document niet op echtheidskenmerken kan worden gecontroleerd en van dusdanig slechte kwaliteit is dat veel delen onleesbaar zijn. De stelling in beroep dat het registratienummer van eiser wel leesbaar is op de fax, maakt niet dat verweerder eiser niet heeft kunnen tegenwerpen dat hij het origineel toerekenbaar niet heeft overgelegd. Verder heeft verweerder van eiser mogen verwachten, zoals hiervoor reeds overwogen, dat hij reisdocumenten kan overleggen en bovendien dat hij meer kan verklaren over zijn reis van Libanon via Syrië naar Nederland. Eisers verklaring dat hij tijdens de vlucht met het vliegtuig niet op de kleding van het personeel lette en dat hij ziek was en sliep, heeft verweerder onvoldoende kunnen achten. Ten slotte is de rechtbank van oordeel dat eisers beroep op artikel 4 van de Definitierichtlijn niet kan leiden tot een ander oordeel inzake het tegenwerpen van het ontbreken van voormelde documenten. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft in een uitspraak van 12 juli 2007 (JV 20007/465) overwogen dat voor zover dit artikel een direct toepasbare norm zou inhouden, er geen grond bestaat voor het oordeel dat de hierin opgenomen samenwerkingsplicht verder strekt dan dat de vreemdeling in de gelegenheid wordt gesteld om elementen ter staving van zijn asielerzoek in te dienen en verweerder, na te hebben gezien in hoeverre deze elementen relevant zijn en aanleiding geven dit verzoek in te willigen, het resultaat van de beoordeling daarvan, voordat een beslissing wordt genomen, mededeelt aan de vreemdeling, zodat deze de mogelijkheid heeft eventuele gebreken te herstellen. De rechtbank overweegt dat gesteld noch gebleken is dat verweerder eiser de bedoelde mogelijkheid niet heeft geboden.

Voorts is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich, gelet op de door eiser afgelegde verklaringen, in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van eisers relaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat. Verweerder heeft hierbij acht kunnen slaan op het realiteitsgehalte van de aan eisers vrees ten grondslag liggende vermoedens. Uit het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken inzake Libanon/homoseksualiteit van augustus 2002 blijkt dat er in Libanon een formeel taboe rust op homoseksualiteit en dat het in het algemeen wel mogelijk is om in de privé-sfeer uiting te geven aan de homoseksuele geaardheid, mits men de nodige discretie betracht. Er is in Libanon geen sprake van actieve vervolging van homoseksuelen door de autoriteiten en er zijn geen gevallen bekend van vervolging van homoseksuelen door bepaalde religieuze groeperingen. De rechtbank overweegt dat volgens vaste jurisprudentie een ambtsbericht een deskundigenbericht aan verweerder is en dat verweerder bij de besluitvorming in beginsel van de juistheid van de informatie in het ambtsbericht mag uitgaan. Eisers stelling dat verweerder zijn relaas niet heeft kunnen beoordelen op basis van voormeld ambtsbericht, gelet op de extreme ontwikkelingen in Libanon en binnen de Palestijnse vluchtelingenkampen en dit ambtsbericht geen beeld geeft van de huidige situatie ten aanzien van homoseksuelen, heeft verweerder onvoldoende kunnen achten om tot een ander standpunt te komen. Eiser heeft immers geen objectief verifieerbare informatie overgelegd, waaruit blijkt dat de informatie in voormeld ambtsbericht niet meer actueel is en hij thans in Libanon te vrezen zou hebben voor vervolging door de autoriteiten dan wel extremistische organisaties vanwege zijn - homoseksuele geaardheid. Eiser heeft enkel gewezen op de problemen met zijn oom. Deze problemen spelen zich af in de familiesfeer en eiser heeft niet aannemelijk gemaakt dat er

sprake is van een dusdanig dreigende situatie met zijn oom in verband met zijn homoseksuele geaardheid dat aannemelijk is dat er bij terugkeer naar Libanon een reëel risico is voor eiser dat hij zal worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. De omstandigheid dat eiser niet uitsluit dat zijn vader beïnvloed wordt door zijn oom, betreft een vrees die is gestoeld op een onzekere toekomstige gebeurtenis. Gelet op het voorgaande heeft verweerder in redelijkheid kunnen concluderen tot ongeloofwaardigheid van eisers relaas en kan eiser op grond van dit relaas geen aanspraak maken op een asiilvergunning.

Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

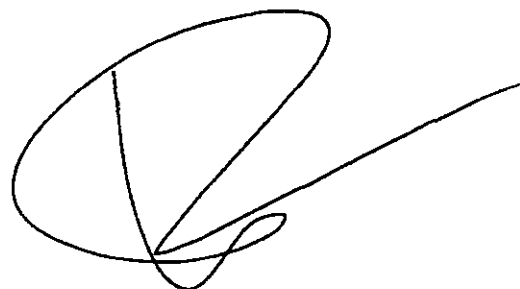
Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. T.M.L. Veen, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 30 mei 2008, in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. ten Hoopen als griffier.

M.J.C. ten Hoopen

Afschrift verzonden: - 5 JUN 2008

BRUINSMA **A**DVOCATEN

Toevoeging is aangevraagd

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer PAR:
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE AFD. BESTUURSR. 03 JUL 2008 HOG. BER. AFD.

Betreft mijn cliënt:

geboren op
staatloos. afkomstig uit

Just. nr:

V- nr:

Procedurenr: 07/46028

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op staatloos, afkomstig uit thans
verblijvende in het AZC Winschoten, aan de Albert Verweijstraat no. 3 te 9673 BL
Winschoten, te dezer zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32,
ten kantore van de advocaat en procureur Mr R. Kakes die in deze door appellant
bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig
voor appellant zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.

Appellant heeft op 10 december 2007 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-
Gravenhage tegen de afwijzende beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d.
12 november 2007. Bij zijn uitspraak van 30 mei 2008, verzonden op 5 juni 2008,
heeft de Rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard (productie 1).

2.

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-
Gravenhage d.d. 30 mei 2008. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellant
thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellant meent dat hij procesbelang heeft bij
zijn appel. Hij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de
Rechtbank negatief is.

BRUINSM AADVOCATEN**GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSPRAAK VAN DE RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE, ZITTINGHOUDENDE TE ASSEN D.D. 30 MEI 2008**

In voornoemde uitspraak heeft de Rechtbank ten onrechte het beroep van appelland ongegrond verklaard.

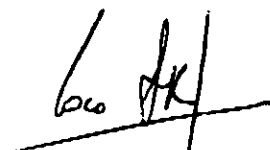
Ter onderbouwing van bovengenoemde uitspraak is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat verweerder bij de besluitvorming had mogen uitgaan van de juistheid van de informatie in het ambtsbericht van augustus 2002 van de Minister van Buitenlandse Zaken inzake Libanon / homoseksualiteit.

Als grief merkt appelland op dat het op de weg van verweerder ligt om in het kader van een zorgvuldige besluitvorming de Minister van Buitenlandse Zaken te verzoeken om een nieuw ambtsbericht in dezen uit te vaardigen. Immers, het ambtsbericht waarnaar verweerder in casu heeft verwezen, is van augustus 2002. Vanaf augustus 2002 tot heden zijn er uiteraard ook in Libanon ontwikkelingen geweest. Gelet hierop had verweerder in het kader van een zorgvuldige besluitvorming geen beroep meer kunnen doen op het ambtsbericht van augustus 2002.

Nu het ambtsbericht van augustus 2002 in casu is verouderd, had verweerder niet de asielaanvraag van appelland kunnen afwijzen door naar dat ambtsbericht te verwijzen. Er is in casu geen sprake van een zorgvuldige besluitvorming van de zijde van verweerder nu verweerder een beroep doet op een ambtsbericht dat bijna zes jaar oud is. De bestreden beschikking is gelet hierop strijdig met het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel. De Rechtbank heeft het voorgaande in de uitspraak miskend.

REDENEN WAAROM appelland zich wendt tot uw Afdeling Bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 30 mei 2008 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 3 juli 2008

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr R. Kakes